

عنوان مقاله:

روانشناسی محیط در فضای آموزش معماری

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نیما وطن نیا

خلاصه مقاله:

یادگیری، بخش مرکزی زندگی هر فرد است. حتی زمانی که به آن فکر نمیکنیم نیز اتفاق میافتد. محیطهای یادگیری از عناصری تشکیل خواهند شد که در کنار هم معنادار میشوند. ویژگیها و کیفیتهای هر کدام از این عناصر در شکل گیری رفتارهای مختلف موثر میباشند. در سالهای اخیر با توجه به رشد روزافزون و وسعت تغییرات روشهای آموزشی، سازگار نمودن بستر یادگیری با تمامی جوانب نیازهای یادگیرنده، در کانون توجه متخصصین آموزش قرار گرفته است. چرا که محیط فیزیکی به بستر ساختار خود میتواند تعاملات و در پی آن فرآیند یادگیری را تقویت و یا تضعیف نماید. از آنجا که تعاملات مداوم انسانها با یکدیگر و با منابع محیطی و الگوی یادگیرنده -محوری، جوهره نظامهای آموزشی جهان امروز و فردا را شکل م یبخشد، این اعتقاد وجود دارد که ردهایرویک جدید، نیازمند حرکت، کار گروهی و پویایی دانش آموزان است. از این روتعریف نیازها و چگونگی سازماندهی بستری که چنین نحوه ییادگیری، در آن قابلیت ظهور داشته باشد، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. نوشتار حاضر با تکیه بر ذات جستجوگر و تجربه پذیر جهان کودک و هب منظور پاسخگویی به تحولات گسترده روشهای آموزشی، ضرورت بهره گیری از عامل پذیری انعطاف در محیطهای یادگیری را مورد تاکید قرار داده و در این رابطه برخی از راهکارهای انعطاف پذیر نمودن یک محیط یادگیری، قابلیت ها و مزیتها ی این عامل ارایه میگردد. در این راستا برای تبیین دقیق این ایده، سیر طراحی های بررسی محیط قرار گرفته و در ادامه ضمن بررسی نیازهای یک کلاس الگوی کلاسی پذیر انعطاف به عنوان ساختاری پاسخگو ارایه میگردد.

کلمات کلیدی:

محیط انعطاف پذیر، عوامل محیطی، یادگیری، تجربه پذیری، تغییرپذیری، محیط آموزشی، شاخصهای طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/673742>

